

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **R. B.** proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Brno, Moravské nám. 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2014, sp. zn. ZKI BR-O-121/632/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e** z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20. 3. 2014 se žalobkyně domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil usnesení Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-město, ze dne 29. 10. 2013, č.j. V-14612/2013-702/13. Tímto usnesením katastrální úřad dle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přerušil řízení o návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na podkladě smlouvy o převodu vlastnictví družstevního bytu, kterou dne 11. 6. 2012 uzavřeli žalobkyně coby nabyvatelka a Bytové družstvo K 33 jako převodce.

Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Žalobou je napadeno rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přerušení řízení o návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Předmětem správního řízení je tedy právní věc vyplývající ze vztahů soukromého práva [srov. § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též o. s. ř.)]. Soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů v těchto věcech obecně poskytují soudy v občanském soudním řízení (viz § 7 odst. 2, § 244 a násl. o. s. ř., ohledně věcí vkladu práva k nemovitým věcem viz např.

§ 249 odst. 2 o. s. ř.). Přesto byla v daném případě žaloba správně podána ke správnímu soudu. Pravomoc soudu v občanském soudním řízení je totiž založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně (*in merito*) o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. zejména usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006-8, publ. pod č. 1952/2009 Sb. NSS, či ze dne 21. 9. 2011, č. j. Konf 65/2010-21, publ. pod č. 2499/2012 Sb. NSS; www.nssoud.cz). Tak tomu ovšem v nyní projednávané věci nebylo, předmětem soudního přezkumu bylo učiněno rozhodnutí o přerušení správního řízení, tedy rozhodnutí procesní.

Soudy ve správním soudnictví ovšem nepřezkouvávají každé rozhodnutí správního orgánu. V ustanovení § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), jsou zakotveny tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony správního orgánu.

Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Za takový úkon je přitom v praxi správních soudů konstantně považováno i přerušení řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62, a ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008-23, publ. pod č. 1048/2007 Sb. NSS; www.nssoud.cz). Na tom nic nemění skutečnost, že proti usnesení o přerušení správního řízení lze dle správního řádu podat odvolání (což ostatně žalobkyně učinila).

Jelikož je žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu vyloučeno ze soudního přezkumu, soud žalobu pro nepřípustnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Dana Janků